

ת"פ 49814/07/19 - מדינת ישראל נגד דניאל ישראל קלר

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 49814-07-19 מדינת ישראל נ' קלר

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל ישראל קלר

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 29.10.2019 על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2 (4) + (11) + סעיף 4 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביצע הנאשם את העבירה המיוחסת לו ביום 19.12.17, תוך שימוש ביישומון "טינדר", המשמש להיכרויות רומנטיות או מיניות.

במועד זה, הציג את עצמו הנאשם בכזב בפני המתלוננת כאשה בשם "כריסטין" באמצעות פרופיל בדוי שפתח ב"טינדר".

המתלוננת, שחשבה שמדובר באשה, שוחחה עם הנאשם גם על עניינים מיניים ואינטימיים וזאת לצורך היכרות אינטימית עמה.

המתלוננת שלחה לנאשם, לבקשתו, עת התחזה כאמור ל"כריסטין", מספר תמונות עירום שלה, בהן היא מצולמת בחזה חשוף, לבושה בתחתונים בלבד.

בהמשך לכך, ולבקשת המתלוננת, שלח הנאשם למתלוננת תמונות עירום של אישה, שמצא ברשת האינטרנט, תוך שהוא ממשיך להציג עצמו בכזב בתמונות הללו כאישה בשם "כריסטין".

בהמשך, השניים התכתבו ביניהם באמצעות תוכנת "וואטסאפ", גם שם הנאשם המשיך להציג עצמו בכזב כאשה בשם "כריסטין".

לאחר שהתעורר חשדה של המתלוננת, בנוגע לזהותה של "כריסטין", היא שאלה על כך את הנאשם ובתגובה הנאשם חסם את המתלוננת ב"וואטסאפ" ומחק את הפרופיל הבדוי ב"טינדר".

בהמשך לכך, שוחח הנאשם עם חברו, תוך שהוא מתרברב בפניו שקיבל את תמונות העירום של המתלוננת במרמה ושלח אליו באמצעות תוכנת ה"וואטסאפ" את תוכן ההתכתבות ואת תמונות העירום. הנאשם ביקש מחברו לשמור את התמונות ב"ענן" ברשת "שיהיה לנו.. שנזכור לעתיד".

במעשיו אלה, פגע הנאשם במזיד בפרטיות המתלוננת, בכך שפרסם את תמונותיה ברבים ופרסם עניין הנוגע לצנעת חייה האישיים.

2. במסגרת הסכמות הצדדים, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, מבלי שהוצגו הסכמות לעונש.

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 31.5.2020 עולה, כי הנאשם הינו רווק בן 21 שנים, אינו עובד ומתגורר עם הוריו באשדוד. עוד עולה, כי מאז גיל בית הספר היסודי באו לידי ביטוי קשיי התנהגות אצל הנאשם שכללו התפרצויות זעם והיעדרויות מלימודים וכן קשיים חברתיים. בשל כך, הנאשם עבר בין מסגרות חינוכיות שונות וכן אושפז בגיל 14 במסגרת פסיכיאטרית.

לצד כל אלה, הנאשם הפגין הישגים לימודיים גבוהים והשלים 12 שנות לימוד, אך לא השלים את מבחני הבגרות.

הנאשם טופל במהלך השנים בטיפול תרופתי פסיכיאטרי מסוגים שונים, אשר השפיע על מצב רוחו ותפיסת העצמי שלו. לדברי הנאשם, הייתה לו מוטיבציה לשרת בצבא, אך בהעדר גיבוי משפחתו, קיבל פטור משירות צבאי. בהמשך, ניסה לעבוד בעבודות מזדמנות אך לא הצליח להתמיד בהן כתוצאה ממצבי רוח משתנים, והוא המעיט לצאת מביתו. לפני כשנתיים, ולאחר ביצוע העבירה, פנה לקבלת טיפול פסיכיאטרי והנאשם מקפיד לקבל את הטיפול שניתן לו באופן קבוע ומוסר, כי הטיפול מאזן את מצבו ומיטיב עמו.

במקביל, הנאשם הוכר כזכאי לקצבה זמנית של הביטוח הלאומי (עד 1.6.20).

נמסר, כי הנאשם סיים בהצטיינות לימודי תעודה במחשבים והביע רצון להתמקצע בתחום. לדבריו, לנוכח ההליכים הפליליים בתיק זה, מתקשה למצוא עבודה.

כמו כן, הביע נכונות להשתלב בטיפול פסיכולוגי.

הנאשם תיאר קשרים טובים עם בני משפחתו.

הנאשם הודה בביצוע העבירה ונטל אחריות מלאה על מעשיו.

המדובר במעורבותו הראשונה של הנאשם בפלילים.

הנאשם מסר, כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירה, חווה תחושות כישלון ואבדון וירידה במצב הרוח, על רקע קבלת הפטור משירות צבאי וכן על רקע הקושי בהתמדה בעבודה ובקיום קשרים חברתיים.

בנוגע לעבירה המיוחסת לו, הנאשם מסר כי באותו הערב צרך אלכוהול, וניסה להשיג תחושות הצלחה וסיפוק מבלי לחשוב על השלכות מעשיו. הנאשם הביע חשש מהליכים פליליים, התחייב שלא יבצע עבירות דומות בעתיד וביטא רצון לבחון את קשייו ואת המניעים להתנהגותו.

נמסר, כי הנאשם הופנה לאבחון במסגרת מכון "ארגמן", ועל פי דיווח המכון, הנאשם משתף פעולה וקיימת המלצה להמשך טיפול פרטני ובחינת שילוב בטיפול קבוצתי.

שירות המבחן מעריך כי עדיין קיים סיכון מסוים להישנות עבירות דומות ומתרשם, כי המשך שילוב במסגרת טיפול יסייע בהפחתת הסיכון. זאת, בהתחשב בהיעדר הרשעות קודמות, ברתיעה מהליכים פליליים ובשאיפות המקצועיות אותן מבטא, בנזקקות הטיפולית אותה מבטא ובשיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול.

על כן נתבקשה דחייה של שלושה חודשים.

4. תסקיר משלים הוגש ביום **2.12.2020**

שירות המבחן עמד על המשך שיתוף הפעולה של הנאשם בהליך הטיפולי ומתרשם, כי מדובר בתהליך חיובי כאשר ביכולתו של הנאשם להימנע מהישנות התנהגות עוברת חוק. הנאשם מכיר בחשיבות הטיפול ובהשפעתו החיובית ובקידום מטרותיו ומטרות הטיפול. שירות המבחן ממליץ על העמדת הנאשם במבחן למשך שנה במהלכו ימשיך הטיפול הפרטני ותיבחן האפשרות לשילוב במסגרת קבוצתית. שירות המבחן ממליץ להימנע מהרשעת הנאשם על מנת שלא לפגום במאמצי שיקומו ובמצבו השברירי של הנאשם ועל מנת שלא לפגוע בהשתלבותו התעסוקתית, באופן שיגרום נזק ממשי לעתידו.

ראיות לעונש

5. המאשימה הגישה תצהיר נפגעת עבירה (ת/1) המבטא את הפגיעה אותה חוותה המתלוננת כתוצאה ממעשי הנאשם. המתלוננת חוותה את מעשי הנאשם כנבזיים, תוך ניצול תום הלב שלה במרמה. המתלוננת חווה קושי במתן אמון באנשים כתוצאה מהאירוע וחוששת מניצול ומפגיעה, דבר שגרם להימנעות משימוש באתרי היכרויות, ומהיכרויות בכלל. לדברי המתלוננת, בעקבות האירוע נכנסה למרה שחורה ונמנעה מלשתף בפגיעה מתוך בושה ופחד עמוק. המתלוננת מסרה, כי בעקבות האירוע נזקקה לטיפול פסיכולוגי במשך שנתיים, להתמודדות עם השלכות ההחפצה שעברה, לסיפוק צרכי המיניים של הנאשם.

המתלוננת מבקשת להעניש את הנאשם באופן מקסימלי וכן שיביע צער וחרטה על מה שעשה ולא יחזור על מעשיו.

6. מטעם הנאשם העידו הוריו.

אביו של הנאשם ביטא תחושת בושה כתוצאה ממעשי בנו ומהמעמד המשפטי. האב סיפר על בעיותיו הנפשיות של הנאשם מילדות, על תמיכת הוריו בו ועל השילוב בטיפול בתקופה האחרונה שנותן לו, לראשונה בחייו, תקווה לתפקוד נורמאלי ואחראי. האב מסר, כי הנאשם למד מחשבים ומעוניין להשתלב בתעשיות הבטחוניות, דבר שיימנע ממנו כתוצאה מהרשעתו. הרשעה תוביל גם לנסיגה בהליך הטיפול. האב הביע צער על הפגיעה במתלוננת וביטא נכונות לפצותה.

אמו של הנאשם מסרה, כי בעקבות הטיפול שבנה עובר הוא מגלה יותר אחריות ורצינות וביקשה להתנצל בפני המתלוננת ומשפחתה.

טיעוני הצדדים לעונש

7. **המאשימה** מבקשת שלא לקבל את המלצת שירות המבחן ולהחמיר עם הנאשם מתוך שיקולי הרתעה - הן של היחיד והן של הרבים.

המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות אם הנאשם ימצא מתאים לכך ובנוסף, עונשים צופי פני עתיד ופיצוי משמעותי למתלוננת.

נטען, כי המלצת שירות המבחן לאי-הרשעת הנאשם אינה מקיימת את תנאי הלכת **כתב** ואין הצדקה במקרה זה לסטייה מההלכה.

נטען, כי מתחם הענישה במקרה זה נע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ובמקרה זה יש מקום להטיל על הנאשם עונש במרכז המתחם, ולא לסטות ממנו משיקולי שיקום.

8. **ב"כ הנאשם** עתר לקבל את המלצת שירות המבחן.

נטען, כי מדובר במי שהודה בעבירה, מטל אחריות הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם נטל על עצמו תהליך טיפולי משמעותי, במהלכו חשף את עצמו בפני גורמי הטיפול. הנאשם ניצל את התקופה שעבר למטרות חיוביות, על מנת לשקם את חייו.

המדובר במי שביצע עבירה במקרה בודד. נטען, כי הנזק מינימאלי שכן אין זכר לאותן תמונות.

ניתן להבין את מעשה העבירה על רקע המצוקה האישית. עצם תיוגו כיום כמטופל בעבירות מינית מהווה גורם מקשה.

נטען, כי הנאשם מקיים את המבחנים שנקבעו בפסיקה לאי-הרשעה.

נטען, כי יש מקום לסטות ממתחם הענישה במקרה זה משיקולי שיקום, וכי גם ההימנעות מהרשעה צריכה להיבחן בראי שיקולי השיקום.

נטען, כי אכן הנאשם לעת הזו איננו עובד ועל כן לא ניתן להצביע על פגיעה קונקרטית בפרנסתו. עם זאת, מדובר בצעיר ללא הרשעות קודמות, שעבר טלטלות רבות וכעת משלים לימודיו בתחום המחשבים ומביע רצון להשתלב בתעשיות הביטחוניות, דבר שיימנע ממנו אם יורשע.

9. **הנאשם** בדבריו לעונש סיפר על התקופה הקשה בה היה שריו בעת ביצוע העבירה. לדבריו, כבר למחרת היום הבין שביצע עבירה ופנה לחברו על מנת למנוע את הפצת התמונות. הנאשם הביע תובנה לגבי מידת הפגיעה במתלוננת. למרות המקרה, הנאשם הצליח להתמודד ונרשם עם לימודים ואז זומן לחקירה. בינתיים סיים לימודיו בהצטיינות אך בשל ההליך הפלילי לא עלה בידו למצוא עבודה. לדבריו, כל מודעות הדרושים הן בתעשיות הביטחוניות, שדרישה להן היא סיווג בטחוני והיעדר הרשעות.

הנאשם הביע חרטה על המקרה והתחייב להתמיד בטיפול וכי הוא מוודא שהדבר לא יחזור על עצמו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

10. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. **במקרה דנן הערכים החברתיים** שנפגעו הם כבודה של המתלוננת כאדם, פרטיותה ושמה הטוב. כן פגע הנאשם במעשיו באמינותה של פלטפורמה אינטרנטית שפעילה למטרת היכרויות ולמימוש חירות הפרט והחופש המיני.

בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, בית המשפט לוקח בחשבון, מחד גיסא, כי על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הפיץ את תמונות המתלוננת לחברו בלבד, ולא מעבר לכך. קשר המרמה נמשך זמן קצר יחסית וכלל מרמה והונאה כלפי מתלוננת אחת. מאידך גיסא, בית המשפט לוקח בחשבון את ההשפלה ואת הפגיעה היתרה שנגרמה כתוצאה מהתחזות הנאשם לאישה, כלפי המתלוננת על רקע נטייתה המינית של המתלוננת והתקשורת השיקרית שקיים איתה על רקע זה.

לאור זאת אני קובעת, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא בינונית-נמוכה.

12. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** בית המשפט לוקח בחשבון, כי למעשה העבירה קדמו **תכנון ופעולות הכנה**. הנאשם יצר פרופיל שקרי, בו התחזה לאישה, ובאמצעותו יצר קשר עם המתלוננת. כמו כן במסגרת קשר ההונאה עם המתלוננת, הנאשם חיפש באינטרנט תמונות עירום חלקי של אישה פלונית אותה שלח למתלוננת כדי להמשיך את ההתחזות ולבססה. לא מדובר במעשה ספונטני או רגעי, כנטען, וגם אם לא מדובר בקשר מרמה שנמשך זמן רב (משום חשדה של המתלוננת בנאשם, כאמור בכתב האישום המתוקן), לא ניתן להקל בו ראש כמעשה שטות רגעי תחת השפעת אלכוהול.

13. בית המשפט לוקח בחשבון גם את **הנזק שנגרם מביצוע העבירה** כפי שבא לידי ביטוי גם בתצהיר נפגעת העבירה. מעשי הנאשם גרמו למתלוננת השפלה, חוויה של חילול כבודה וגופה וכן גרמו לה לפגיעה ביכולתה לתת אמון באחרים וליצור קשרים התואמים את נטייתה המינית, ושימוש בפלטפורמות האינטרנטיות המוכוונות לכך. המתלוננת נזקקה לטיפול פסיכולוגי בליווי מרכז סיוע לנפגעי תקיפה מינית.

14. עוד יש לקחת בחשבון, את **פוטנציאל הנזק הרב** הקיים במצב דברים שבו הנאשם כבר הפיץ את תמונות המתלוננת ואת ההתכתבות עימה לאדם אחר. שהרי, מרגע ההפצה הראשונית מאבד הנאשם את השליטה על המשך ההפצה של התוכן אותו השיג במרמה ועובדה זו מחייבת התייחסות עונשית גם אם לא נגרם נזק גדול יותר בפועל וזאת כמצוות המחוקק.

15. בבחינת **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה** יש לקחת בחשבון את התקופה המשברית אותה עבר הנאשם באותה עת, ואת הרקע הרגשי, שכלל גם התערבות פסיכיאטרית, נוכח קשייו החברתיים המשמעותיים של הנאשם. אלה הגבילו את תפקודו ואת יכולתו ליצור קשרים חברתיים והביאו גם לקשיים תעסוקתיים ולפטור משירות צבאי. הנאשם ביצע את העבירה ויצר לעצמו אגב כך תחושת הצלחה וסיפוק המבוססת על מרמה ושקר.

אכן, קשה להתעלם מכך, שהתמודדות הנאשם עם קשייו שלו בתחום תחושת הערך העצמי ויצירת קשרים בין-אישיים נעשתה בדרך של פגיעה באחר, באופן שגרם למתלוננת נזקים כאלה ממש - פגיעה ביכולתה לממש את חירותה ואת זהותה המינית מתוך ביטחון עצמי ופגיעה באמונה באחרים.

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, בשים לב למידת הפגיעה בפרטיות, עוצמת המרמה כלפי הקורבנות, מספר הקורבנות ובד בבד בהתחשב בהמלצות הטיפוליות.

17. המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין עונשים צופי פני עתיד למספר חודשי מאסר, שאפשר וירוצו בעבודות שירות, בצירוף עונשים נלווים ופיצוי למתלוננת. ב"כ הנאשם לא חלק, למעשה, על עמדת המאשימה בנוגע למתחם העונש ההולם וטיעונו התמקדו בשיקולי השיקום.

18. בשים לב לרטוריקה המחמירה של בית המשפט העליון בכל הנוגע לביצוע עבירות בחסות האינטרנט, בשים לב לקלות של ביצוע המעשים ולפוטנציאל הנזק העצום הכרוך בהם, ספק בעיניי אם אין מקום לקבוע, ככלל, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם ובנסיבות ביצוען, צריך לכלול עונש מאסר, ולו לתקופה קצרה.

ואולם, לאור עמדתה העקרונית של המאשימה במקרה זה, כפי שהוצגה בפניי, לא ארחיב בדבר ולא אקבע מתחם עונש הולם מחמיר יותר מכפי שהוצג על ידה. אך מצאתי לנכון להעיר, כי ספק רב האם הסתפקות בעונשים צופי פני עתיד בלבד לא צריכים להיות שמורים לאותם מקרים בהם הוכח כי הנאשם השתקם היטב, דהיינו, בענישה "מחוץ למתחם" ולא בקביעת המתחם.

בנסיבות אלה, נקודת המוצא לגזירת עונשו של הנאשם במקרה זה היא מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים ופיצוי למתלוננת.

נסיבות אישיות שאינן קשורות בביצוע העבירה

19. קיימים במקרה זה מספר שיקולים משמעותיים בהם יתחשב בית המשפט בעת קביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי המתחם:

הנאשם צעיר בגילו, ללא הרשעות קודמות.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו וניכרים מאמציו לחזור למוטב, התגייס להליך טיפולי ארוך ומשמעותי במסגרת מכון "ארגמן" נוטל טיפול תרופתי קבוע ומביע נכונות להמשיך במסגרת הטיפולית.

הנאשם הביע נכונות לפיצוי הקורבן.

שירות המבחן מתרשם מסיכון נמוך להישנות ביצוע העבירות.

סטייה מהמתחם משיקולי שיקום:

20. בחנתי בכובד ראש את המלצת שירות המבחן ואת כלל הנתונים שהובאו בפניי במסגרת הטיעונים לעונש. התרשמתי, כי אכן קיימים במקרה זה שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. הנאשם התגייס להליך הטיפולי ושיתף פעולה במסגרת הטיפול באופן מלא התואם את יכולותיו. ניכר, כי הנאשם הפיק תועלת מההליך הטיפולי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהם. וכן הכיר בנזק שגרם לקורבן העבירה. במקרה זה, תהליך השיקום של הנאשם היה כרוך גם בנטילת אחריות על מכלול מישורי חייו - בתחום החברתי, הרפואי-רגשי והתעסוקתי. שירות המבחן מתרשם מתהליך חיובי ומוצלח גם במישורים אלה, כפי שפורט לעיל. ההתרשמות היא כי מסוכנות הנאשם לא פגה כליל, אך המשך הטיפול צפוי להמשיך בהפחתתה ויש ביכולתו של הנאשם להימנע מביצוע עבירות נוספות.

21. בנסיבות אלה המסקנה המתבקשת היא, כי שיקולי שיקומו של הנאשם מצדיקים שלא להטיל עליו עונש מאסר, גם לא בעבודות שירות.

22. כאן המקום להעיר עוד, כי גם לשיטת המאשימה, ולפיה הרף העליון של מתחם הענישה במקרה זה הוא מספר חודשי מאסר, ובהינתן נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, נראה כי קיימת אי-הלימה, שלא הוסברה במסגרת הטיעון לעונש, בין הצגת המתחם ובין העתירה להפנות את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות.

שאלת ההרשעה:

23. לאחר שבחנתי לפרטיה את המלצת שירות המבחן, וכן נתתי דעתי לטיעוני ב"כ הנאשם ולדברי הנאשם והוריו בפניי, המסקנה המתחייבת היא, שעל פי ההלכה הנוהגת והמחייבת כיום אין מקום להימנע מהרשעת הנאשם בדין.

24. מבחינת העבירה בה הורשע הנאשם ונסיבות ביצועה, אינני סבורה כי מדובר במקרה שאינו מאפשר, קטגורית, שקילת ביטול ההרשעה.

לעניין זה ראו רע"פ 1728-17 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 10.3.17). שם דובר במי שביצע, בהיותו קטין, עבירות שכללו תיעוד של מגע מיני שקיים עם המתלוננת, בת זוגו דאז, ללא ידיעתה וללא הסכמתה, יצירת סרטון מתיעוד זה, והפצתו לקבוצת קטינים, תוך חשיפת זהותה של המתלוננת. בית המשפט קבע, כי בנסיבות האירוע המתאפיינים במידת חומרה, רישעות וכיעור, תוך גרימת פגיעה קשה למתלוננת באופן המלמד על אובדן דרך וזילזול בכל ערך של הגינות וכבוד כלפי הזולת, אינו מאפשר כעיקרון הימנעות מהרשעה.

במקרה שבפניי, וכפי שתואר לעיל, נסיבות ביצוע העבירה שונות ונקבע, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה-בינונית.

לאור זאת, איני סבורה, כי יש בנסיבות העבירה, כשלעצמן, מחסום מפני שקילת ביטול ההרשעה במקרה זה.

25. עם זאת, בכל הנוגע לתנאי השני, לא הוכח בפניי כי לנאשם או לשיקומו ייגרמו "נזק משמעותי וקשה" כתוצאה מהותרת הרשעתו על כנה (וראו בעניין **פלוני** הנ"ל).

הנאשם סיים לימודי מחשבים בהצטיינות. הנאשם ואביו בדבריהם בבית המשפט ציינו את שאיפתו של הנאשם להשתלב בעבודה בתעשיות ביטחוניות, שאיפה שתסוכל לטענתם אם תיוותר ההרשעה על כנה. הנאשם ציין בדבריו, כי כל אפשרויות ההשמה העומדות בפניו מחייבות סיווג בטחוני והיעדר הרשעות קודמות.

דברי הנאשם ואביו לא לוו באסמכתאות כלשהן. בכל הכבוד, בית המשפט לא יוכל לקבל כהנחה עובדתית, כי כל אפשרויות התעסוקה של הנאשם בתחום המחשבים חסומות בפניו, חרף הישגיו הגבוהים.

טענת ב"כ הנאשם, כי אם לא תבוטל הרשעתו תאבד המוטיבציה הטיפולית אצל הנאשם, בכל הכבוד, טוב היה לולי נטענה. בית המשפט מניח, כי שאיפתו של הנאשם לחיים נורמטיביים ולהימנעות מביצוע עבירות מין ו/או מרמה בעתידו היא כנה, כפי שהתרשם ממנה שירות המבחן, ולא אינסטרומנטלית בלבד.

במכלול הנתונים המסקנה המתחייבת היא, כי מלבד הקושי הכללי הצפוי כתוצאה מהרשעת הנאשם - קושי הנלווה לכל הנאשמים המורשעים בעבירה לראשונה בחייהם הצעירים - לא הוכח במקרה זה נזק קונקרטי שייגרם לנאשם שבפניי. אשר על כן, ועל פי ההלכה הנוהגת והמחייבת, אין מקום לביטול הרשעתו.

הרכיב הכספי

26. סמכות בית המשפט לפסוק פיצוי לנפגע העבירה, על סעיף 77 לחוק העונשין, נועדה להטיב את נזקי קורבן העבירה, ולתת ביטוי והכרה בפגיעה בו ובנזקים שנגרמו לו. כידוע, רכיב זה איננו תלוי במצבו הכלכלי של הנאשם ולא נגזר ממנו.

27. במקרה זה ניכר כי נגרמו למתלוננת נזקים משמעותיים. בנוסף, ובפרט נוכח החלטתי לאמץ במקרה זה שיקולי שיקום טהורים, תוך סטייה ממתחם העונש ההולם ולאור ההכרעה **שאיננה פשוטה** להעדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולי הגמול וההלימה, מצאתי כי יש בהטלת פיצוי משמעותי לנפגעת העבירה כדי לאזן את מלאכת הענישה במקרה זה ולתת ביטוי מוחשי אצל הנאשם לפגיעה החמורה שגרם. זאת, בנוסף, להתמקדות של הנאשם בעצמו בצרכיו ובעתידו.

סוף דבר

28. נוכח כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את שיקולי שיקומו, את נזקיה של המתלוננת ואת המלצת שירות המבחן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירת מין, או עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות, או עבירת מרמה.

ב. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך של 15,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 יום.

ג. ניתן בזאת צו מבחן בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הובהרה לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"א, 31 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.